

Παραδείγματα

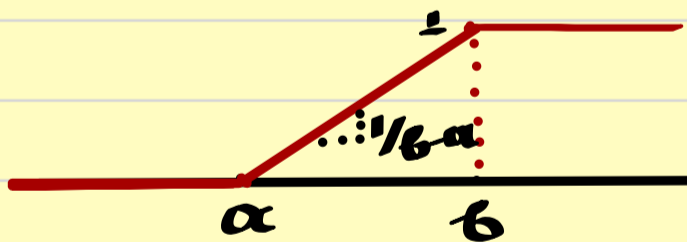
Εφόσον όπως είδαμε η \mathcal{C}^1 αναπαριστά την \mathcal{P} , είναι δυνατόν να ορίσουμε την \mathcal{P} δίνοντας απλώς την \mathcal{F} . Σε κάθε ένα από τα παραπάνω θα δίνεται η \mathcal{F} (και χωρίς να χρειάζεται το supp - γιατί δεν είναι αναγκαίο να δίνεται το supp ;) και θα ελέγχεται το κατά πόσο η \mathcal{F} ικανοποιεί τις ερες ιδιότητες του θεωρήματος. Εφόσον τις ικανοποιεί τότε θα ορίσουμε υποθέτουμε κατανομή πιθανότητας.

1. Ομοιόμορφη (Uniform) κατανομή στο $[a, b]$, όπου $a, b \in \mathbb{R}$, $a < b$ ($\text{Unif}_{[a, b]}$)

$$\text{supp} = [a, b]$$

$$f(x) = \begin{cases} 0, & x < a \\ \frac{x-a}{b-a}, & a \leq x < b \\ 1, & b \leq x \end{cases}$$

Το γράφημα της \mathcal{F} θα μοιάζει με το παρακάτω:

Είναι προφανές ότι η παραπάνω ικανοποιεί τις ερες ιδιότητες (είναι γρήγορα βλεπής - γιατί, δείξτε το!) και συνεπώς ορίζει κατανομή που αναφέρεται ομοιόμορφη στο $[a, b]$.

Επιπλέον, το παραπάνω ορίζει την ομοιότητα των ομοιόμορφων κατανομών, αφού έχουμε για διαφορετική ομοιόμορφη κατανομή, για κάθε διαφορετική τιμή (a, b) με $a < b$. Συνεπώς η ομοιότητα αυτή έχει το ίδιο πηλίδο βεβαιότητας με το πηλίδο των δυνατών διαυγώνων (a, b) όπου η πρώ-

τη βιωσιμότητα είναι γιγνόμενη της δεύτερης (γιατί;). *

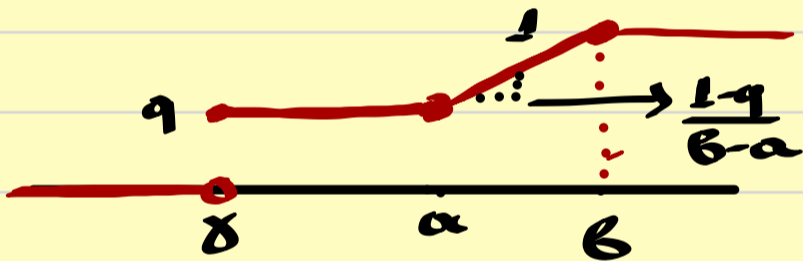
Δηλώνουμε τέρως ότι κάρτε για ομοιόμορφη είναι παραδείγμα βιωσιμότητας κατανομής (γιατί;) με βιωσιμότητα cdf. Επομένως, $\forall x \in [a, b], P(x \leq \delta) = 0$ (γιατί;). □

2. Έστω $q \in (0, 1)$, $a, b, \delta \in \mathbb{R}$ με $\delta < a < b$. Έστω η κατανομή P που ορίζεται από:

$$\text{Supp} = \{\delta\} \cup [a, b]$$

$$F(x) = \begin{cases} 0, & x < \delta \\ q, & \delta \leq x < a \\ q + (1-q) \frac{x-a}{b-a}, & a \leq x < b \\ 1, & b \leq x. \end{cases}$$

Το γράφημα της F φαίνεται με το παρακάτω

Είναι προφανές από τον ορισμό (και το γράφημα) ότι η F ικανοποιεί και τις τρεις ιδιότητες (δείξε το!)

βιωσιμότητας ορίζει γοιοβήγανκα κατανομή P στο \mathbb{R} . Παρατηρούμε ότι αποτελεί παράδειγμα γενικής κατανομής αφού $\text{supp} = \{\delta\} \cup [a, b]$ και $\delta < a$, ενώ $P(x \leq \delta) = F(\delta) - \lim_{x \rightarrow \delta^-} F(x) = q - 0 = q > 0$.

$\forall x \in \mathbb{R}, x \neq \delta$ έχουμε ότι $P(x \leq \delta) = 0$ (γιατί;). Παρατηρούμε ότι όταν $q \rightarrow 0$ έχουμε ότι η F συγχίμνει στο cdf της $U_{[a, b]}$ $\forall x \in \mathbb{R}$, ενώ όταν $q \rightarrow 1$ η F συγχίμνει στο cdf της εκφυλιγμένης κατανομής στο δ , $\forall x \in \mathbb{R}$ (γιατί;). Επομένως οι δύο προαναφερθείσες, αποικηρόν "οριακές", περιγυζώσες της γηγετοίγαντας.

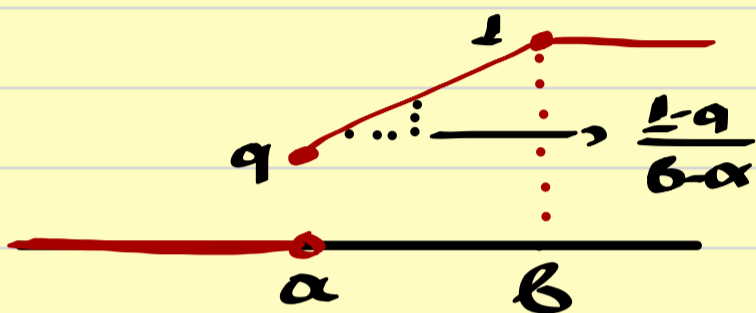
3. $q \in (0, 1)$, $a, b \in \mathbb{R}$ με $a < b$. Έστω η κατανομή P που ορίζεται από:

* Η οικογένεια είναι το σύνολο $\{U_{[a, b]}, a, b \in \mathbb{R}, a < b\}$.

$$\text{supp} = [a, b],$$

$$F(x) = \begin{cases} 0 & x < a \\ q + (1-q) \frac{x-a}{b-a}, & a \leq x < b \\ 1 & b \leq x. \end{cases}$$

Το γράφημα της F μοιάζει με αυτό του τυφαιοειδούς βήχους

Και τώρα είναι εύκολο να δείξει ότι η F ικανοποιεί και τις τρεις ιδιότητες (δείξε ω!), συνεπώς ορίζει μονοδιάστατη κατανομή P στο \mathbb{R} . Αυτή είναι συνεχής αφού $\text{supp} = [a, b]$, αλλά έχει αβωτική (ελαττία του ότι $q \neq 0$) ωφ.

Συνεπώς δεν πρέπει να βυχρέσαι το γράφημα της συνέχειας της P (που αφορά στην γραφή του supp , με το γράφημα της συνέχειας της F). Έχουμε ότι $P(\{a\}) = F(a) - \lim_{x \rightarrow a^-} F(x) =$

$$= q + \frac{1-q}{b-a}(a-a) - 0 = q, \text{ ενώ } P(\{x\}) = 0, \forall x \in \mathbb{R}, x \neq a. \text{ Παρατη-}$$

ρούμε ότι όταν $q \rightarrow 0$ η F ωχηγίου ωω ωφ της $\mathcal{U}_1([a, b])$ $\forall x \in \mathbb{R}$, ενώ όταν $q \rightarrow 1$ η F ωχηγίου ωω ωφ της ευθυγοέ- νης κατανομής ωω a , $\forall x \in \mathbb{R}$. Επομένως οι δύο προαναφερθεί- γες αποτελούν ειδικές περιπτώσεις της γενεύσης. ◻

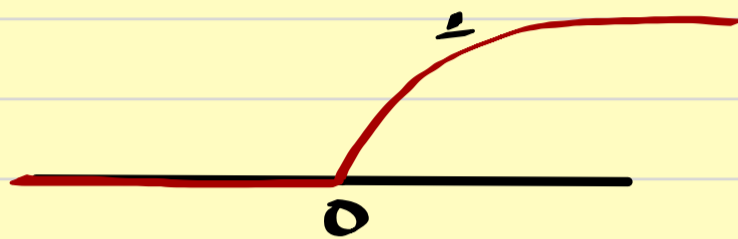
Δια προηγούμενα το supp ήταν φρογγίου. Δια επόμενα αιώ αναφέρεται

4. Έστω $\lambda > 0$. Η ευθετική κατανομή που ανεισοικεί ωωω παράμετρο λ , $\text{Exp}(\lambda)$, ορίζεται από:

$$\text{supp} = \mathbb{R}_+ := [0, +\infty)$$

$$F(x) = \begin{cases} 0, & x < 0 \\ 1 - \exp(-\lambda x), & x \geq 0 \end{cases}$$

Μέσω αυτής της γηγένης της F είναι δυνατόν να δούμε ότι το γράφημα της μοιάζει με το γράφημα στο παρακάτω σχήμα:

Έχουμε ότι $\lim_{x \rightarrow +\infty} [1 - \exp(-\lambda x)] = 1 - \lim_{x \rightarrow +\infty} \exp(-\lambda x) = 1$, ενώ επειδή $\forall \lambda > 0$, $x \rightarrow +\infty$ $x \rightarrow e^x$ είναι αύξουσα, και $e^{-\lambda x} < 1, \forall x > 0$, $F(x_2) - F(x_1) = \begin{cases} 0, & x_1 < x_2 \leq 0 \\ 1 - e^{-\lambda x_2}, & x_1 < 0 < x_2 \leq 0 \\ e^{-\lambda x_1} - e^{-\lambda x_2}, & 0 < x_1 < x_2 \end{cases}$ Συνεπώς

(γιατί; διυτηριώστε!) οι τρεις ιδιότητες κανονικοποίησης και άρα η ευλόγω P είναι λογικά ορθή. και εδώ έχουμε παράδειγμα βιμερούς P με βονερές cdf. Επαχώς, $\forall x \in \mathbb{R}$, $P(x) = 0$. Αν αυτηθούμε τα παρακάτω και ως βονάρη του λ τότε αποδειύε την ομοιόμοια των ευδειών κανονοιών $\{ \exp(-\lambda x), \lambda > 0 \}$ το πηθος των γηγών τις οποίας ταυίρεται (γιατί;) με το πηθος των κοινών του $(0, +\infty)$. Έτω π.χ. αν $0 < \lambda_1 < \lambda_2$, για την $\exp(-\lambda_1)$ έχουμε ότι $P(0, \lambda_1) = 1 - \exp(-\lambda_1) - (1 - \exp(-\lambda_1, 0)) = 1 - \exp(-\lambda_1)$ ενώ αναλόγως για την $\exp(-\lambda_2)$ έχουμε αναλόγως $P(0, \lambda_2) = 1 - \exp(-\lambda_2)$. $\lambda_1 < \lambda_2 \Rightarrow \exp(-\lambda_1) > \exp(-\lambda_2) \Rightarrow 1 - \exp(-\lambda_1) < 1 - \exp(-\lambda_2)$ και εποχώς η $\exp(-\lambda_1)$ αποδίδει γιγρότερη πιθανότητα στο $[0, \lambda_1]$ από αυτήν που αποδίδει η $\exp(-\lambda_2)$. (Προπαθήστε να δείτε το παρακάτω χρησιμοποιώντας την διαφοροποιότητα της F ως προς λ , όταν $x \geq 0$, αποτιώνας έτσι παράδειγμα του πως "αναχαιμής" ιδιότητες της F

ως τύπος της διακρισιμότητας που ορίζει την ομογένεια αυτών των ιδιοτήτων και μεγάλων σ .

Στο επόμενο παράδειγμα το supp είναι το μεγαλύτερο δυνατό.

5. Έστω $\psi \in \mathbb{R}$, $\nu > 0$. Η κανονική κατανομή με μέσο ψ και διακύμανση ν ($N(\psi, \nu)$), ορίζεται από:

$$\begin{aligned} \text{supp} &= \mathbb{R} \\ f(x) &= \int_{-\infty}^x \frac{1}{\sqrt{2\pi\nu}} \exp\left(-\frac{(z-\psi)^2}{2\nu}\right) dz \\ &= \frac{1}{\sqrt{2\pi\nu}} \int_{-\infty}^x \exp\left(-\frac{1}{2\nu}(x-\psi)^2\right) dz. \end{aligned}$$

Παρατηρούμε σε αυτό το παράδειγμα έχουμε ότι:

$$\forall x \in \mathbb{R}, f(x) = \int_{-\infty}^x f(z) dz \quad \text{για } f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R} \quad \text{με}$$

$$f(x) = \frac{1}{\sqrt{2\pi\nu}} \exp\left(-\frac{1}{2\nu}(x-\psi)^2\right). \quad \text{Με το γιατί αυτό μπορεί να είναι}$$

δυνατό θα αποδείξουμε αργότερα (πρβλ. την έννοια της συν-άρτησης πυκνότητας). Αν ισχύει ότι $(*) \int_{-\infty}^x f(z) dz \in \mathbb{R}, \forall x \in \mathbb{R}$ τότε εφ' όσον έχουμε ιδιότητες μπορεί να αποδειχθεί ότι $\lim_{x \rightarrow -\infty} f(x) = \lim_{x \rightarrow -\infty} \int_{-\infty}^x f(z) dz = 0$, όπως επίσης και ότι η f συνεχώς με κάθε $x \in \mathbb{R}$.

Επίσης, αν ισχύει η $(*)$ και $x_1 < x_2$, έχουμε ότι $F(x_2) - F(x_1) = \left(\int_{-\infty}^{x_2} - \int_{-\infty}^{x_1} \right) (f(z) dz) = \int_{x_1}^{x_2} f(z) dz > 0$ αφού $f(z) > 0 \forall z \in \mathbb{R}$

και κ.κ.κ. Επειδή $f(x) > 0 \forall x \in \mathbb{R}$ είναι δυνατόν να δείξει ότι η
 (*) θα ισχύει αν $\int_{-\infty}^{+\infty} f(x) dx \in \mathbb{R}$. Επίσης αν $\int_{-\infty}^{+\infty} f(x) dx = 1$ τότε και $\lim_{x \rightarrow +\infty} f(x) = 0$.
 Επίσης αν δείξουμε το τελευταίο, τότε θα έχουμε ότι ισχύουν και οι
 otras ιδιότητες και συνεπώς η $N(\mu, \sigma)$ θα είναι μαγιάς ορισμένη
 από την παραπάνω f .

Μας δίνεται το ολοκλήρωμα του Gauss ως: $\int_{-\infty}^{+\infty} \exp(-x^2) dx = \sqrt{\pi}$

(είναι ειδικός του εύρους του γινόμενου, αλλά ένας τρόπος να
 αποδείξουμε το παραπάνω είναι μέσω της χρήσης πολλαπλών
 ολοκληρωμάτων).

$$\begin{aligned} \text{Έχουμε ότι } \int_{-\infty}^{+\infty} f(x) dx &= \int_{-\infty}^{+\infty} \frac{1}{\sqrt{2\pi}\sigma} \exp\left(-\frac{1}{2\sigma^2}(x-\mu)^2\right) dx \\ &= \int_{-\infty}^{+\infty} \frac{1}{\sqrt{2\pi}\sigma} \exp\left(-\left(\frac{x-\mu}{\sqrt{2}\sigma}\right)^2\right) dx = \left(p = \frac{x-\mu}{\sqrt{2}\sigma}, dp = \frac{1}{\sqrt{2}\sigma} dx\right) \\ &= \frac{1}{\sqrt{\pi}} \int_{-\infty}^{+\infty} \exp(-p^2) dp = \frac{\sqrt{\pi}}{\sqrt{\pi}} = 1. \end{aligned}$$

η $N(\mu, \sigma)$ ονομάζεται και Gaussian μακρονομή]. Επίσης
 αν απλοποιήσουμε την f και ως συνάρτηση του (μ, σ) , τότε απαιτεί-
 γει την ομορφότερη των μακρονομών $\{N(\mu, \sigma), \mu \in \mathbb{R}, \sigma > 0\}$
 που έχει πηλίδο βασικών, όσο και το πηλίδο των διανομοτήτων
 της μορφής (μ, σ) με $\mu \in \mathbb{R}, \sigma > 0$. □

Παρατηρήσεις.

1. Τα παραπάνω ισχύουν εμφανώς το γιατί το supp είναι εφ'ορισμού
 μη κενό. Εάν δεν ήταν μη κενό τότε γενικά η μοναδικότητα του θα
 χάνονταν (γιατί).
2. Στο παράδειγμα 1 η $U \text{ unif}[0, 1]$ ονομάζεται τυπική ομοιόμο-
 ρφη (standard uniform).

3. Αναχόντως, στο παράδειγμα 5, η $N(0,1)$ ονομάζεται τυπική κανονική (standard normal). Στην εδμή αυτή περίπτωση η cdf συμβολίζεται με Φ και έχουμε ότι:

$$\Phi(x) = \int_{-\infty}^x f(z) dz \quad \text{όπου} \quad f(x) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}} e^{-x^2/2}.$$

Οι σημειώσεις βρίσκονται σε στάδιο διαρκούς διόρθωσης και δεν υποκαθιστούν τις διαλέξεις. Παρακαλώ αναφέρετε όποιο λάθος στο stelios@aueb.gr ή στο e-class του μαθήματος.